

[Bente Juncker]

I henstillingen til kommuner og amtskommuner indgår der også en slags bunden opsparring, som kræves ind, hvis rammerne for driftsudgifterne overskrides. Den har ikke vakt udelt glæde hos de kommunale parter, men den har man noteret sig, som det hedder.

Vi mener i CD, at der er grund til at glæde sig over, at regeringen og de kommunale organisationer nu er kommet overens, og vi kan give tilslutning til lovforslaget.

Til det andet lovforslag, nr. L 269, kan vi også give tilslutning.

Lenger (VS):

Først vil jeg gerne anbefale folketingets præsidium at forære hvert af regeringens medlemmer en kalender, hvoraf det klart fremgår, at folketingssamlingen slutter med udgangen af maj. Noget sådant kunne forhåbentlig forebygge, at vi så tæt på samlingens slutning får lovforslag til behandling, som havde kunnet forberedes og forhandles og fremsættes for længst.

Måske ville det være helt i regeringens ånd at pålægge de ministre, som kommer med meget vidtgående, udviklede og tekniske lovforslag her i sidste øjeblik, at deponere 20 pct. af deres løn i Nationalbanken i 4 år uden renter.

Må jeg dernæst sige om lovforslagene, at de rent teknisk ser fornuftige ud. Der er også i deres indhold nogle positive ting, som vi i VS lægger stor vægt på. Vi kan se, at regeringen på nogle områder har måttet give sig, og det synes vi er godt. Vi har f.eks. bemærket, at der vil ske reguleringer omfattende kompensation for asbestforanstaltninger, skatteforliget, afvikling af sociale refusioner, ligesom vi er tilfredse med, at der i det mindste nu skabes klarhed med hensyn til, hvorledes udgifterne til bekæmpelsen af sygdommen AIDS skal fordeles.

SF og VS har tidligere fremsat forslag og fremlagt en model i netop denne sag, men som det også fremgik af vores bemærkninger dengang, er det vigtigste for os, at der sker en afklaring, således at sygehuskommunerne, især Københavns kommune, kender de økonomiske vilkår, som de har at beslutte inden for.

Hvad angår asbest, er det selvfølgelig meget smukt at udvide den straffri ramme på

denne måde, men det havde nok været mere relevant, om man også havde set på udgifterne i 1986; kommunerne er jo allerede i gang med at afholde udgifter i forbindelse med asbest. Og at give et statsligt tilskud, ja, det er der slet ikke noget af.

Vi er tilfredse med, at der sker en demografisk regulering, men vi har vanskeligt ved at se, hvorfor den ikke i alle tilfælde skal ske fuldt ud.

Derimod er der også adskilligt, som vi underer os over. Det gælder f.eks. bestemmelsen om virkningen af arbejdstidsforkortelsen pr. 1. januar 1987, der vægtes med ca. $\frac{1}{3}$. Det vil helt kontant sige, at der sigtes mod, at der skal være en merbeskæftigelse på $\frac{1}{3}$ af det, som arbejdstidsnedsættelsen fører til.

En ting er, at det er de fagliges eget pres, der er afgørende for, om der ansættes personale til udfyldelse af arbejdstidsnedsættelsen på det private område, men på det offentlige kunne man dog i det mindste dække arbejdstidsnedsættelsen fuldt ud, ikke mindst når netop den overenskomst, som vi befinder os under, er kommet til verden ved et lovindgreb. Masser af funktioner i kommunerne kan jo ikke varetages med en kun delvis kompensation; det er fortsat vanskeligt for en buschauffør at køre mere end én bus – ad gangen i hvert fald.

Som noget helt nyt, i hvert fald i denne regerings levetid, er forslaget blevet til efter forhandlinger mellem regeringen og de kommunale organisationer. Det skyldes bl.a., at der er kommet en ny indenrigsminister, og det vil jeg da gerne complimentere ham for.

Men det skyldes også, at der har været et voldsomt pres fra mange forskellige grupper af borgere, hvoriblandt – hvis jeg skal nævne bare ét eksempel – det seneste er arbejdsnedsættelsen på Odense sygehus, som er en af de aktiviteter, der blandt mange andre har været med til at gøre dette resultat bedre, end det har været de foregående år. På den måde har de ansatte på Odense sygehus igen den aktion, som de har gennemført, været med til at gøre noget ved de tilstande, som hr. Svend Heiselberg ikke vil være bekendt, i hvert fald ikke i 1987.

Nu er det ikke nogen selvfølge, at en aftale er fornuftig, blot fordi Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening siger god for den. Tværtimod medvirkede netop disse to organisationer jo aktivt, da den tidli-